

vendigt, naar vi skal have Brændselsloven til Revision, hvilket vel snart vil ske, at faa indsat en Bestemmelse, der paa en eller anden Maade noget bedre sikrer Ejerne mod at blive behandlet paa den Maade, som det her er sket, og som det kan ske under den nuværende Lov.

Jeg kan nævne et tredie Tilfælde af Taksation. Det var ovre ved Studsgaard, hvor et Smalspor skulde lægges fra Brunkulslejet til Studsgaard Station, en Strækning paa omtrent 6 km. Der skulde der fastsættes Erstatning til de Lodsejere, over hvis Jord Sporet skulde gaa. Der var f. Eks. en Mand, paa hvis Jord Sporet skulde lægges paa en Strækning af ca. 1200 Alen langs det ene Skel. Det var dyrket Jord, god Jord, og Taksationskommissionen tilkendte ham for denne Ulempe, dette Tab, en aarlig Erstatning paa 85 Kr. Mig forekommer det, at det er at skambyde Manden. Formanden for det Aktieselskab, som ejer Brunkulslejet, har sagt til mig, at det i Forvejen havde budt Manden 300 Kr. om Aaret, hvilket der ogsaa var mere Mening i. Men at Taksationskommissionen kan byde 85 Kr., er højst besynderligt, og det forekommer mig, at disse Herrer i denne Kommission behandler Erstatningsspørgsmaalene paa en meget let Maade.

Der var egentlig adskillige andre Ting, men hermed skal jeg slutte. Tiden er stærkt fremrykket, og jeg antager, at Medlemmerne efterhaanden har faaet nok af al denne Tale om Brunkul og saa megen Oplysning, at de er i Stand til at sætte sig ind i Sagen.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds (Westergaard) sagde, at Staten kun havde opnaaet at gøre Brunkullene dyrere, end de vilde være blevet, hvis de private havde faaet Lov til at handle, saaledes som han ønskede. Dette er imidlertid ganske urigtigt. Brændselsnævnet har fastsat en Pris for Kullene efter disses Godhed, gaaende fra 20 Kr. til 28 Kr. med mellemliggende Priser, men det har vist sig, at denne Skala ikke kunde strække til, hvor vi skulde sætte Maksimalpris hos de private, som nu bryder Brunkul, idet de paagældende ikke er i Stand til at levere Kullene til disse Priser. Det siger de i alt Fald. Jeg kan saaledes

meddele, at Stensgaard Brunkulsleje ved Tørring bestemt har dokumenteret, at man er ude af Stand til fra dette Leje at sælge Kullene til lavere Pris end 32 Kr., altsaa 4 Kr. over den højeste Pris, Staten skulde tage, og saa er de Kul, her er Tale om, endda ikke særlig gode. Jeg kunde nævne flere Eksempler paa, at vi har tilbudt Maksimalpriser paa 24 Kr. og 23 Kr., men i disse Tilfælde — jeg skal ikke nævne Navne — har man ikke villet modtage Maksimalprisen, fordi den var lavere end den, hvortil de paagældende var i Stand til at levere.

Faktum er, at Brunkullene almindeligvis solgtes til 30—40 Kr. ab Station, før Staten gav sig til at kontrollere og fastsætte Priserne. Det var altsaa Priser, som laa betydelig højere end de af Staten fastsatte, som staar i Forhold til Kullenes Godhed. Den laveste Pris var ca. 30 Kr., men der findes mange Eksempler paa, at private har solgt Kul til 40 Kr., som var ringere end dem, Staten tager 24 Kr. for. Det ærede Medlem har altsaa ikke Ret i, at Kullene er blevet dyrere, fordi Staten har beskæftiget sig med Brunkulsproduktionen. Det modsatte er Tilfældet. Nu kommer der endelig Rimelighed i Tingene, og det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) skulde i Stedet for at tale for utidige private Spekulationsinteresser stille sig paa samme Standpunkt som samtlige øvrige Medlemmer af Brændselsnævnet, at varetage Befolkningens Interesser. Det kan ikke nytte, det ærede Medlem vil dække sig bag, at jeg er Socialdemokrat. Jeg er kun et af de 9 Medlemmer i Brændselsnævnet, og det ærede Medlem ved meget vel, at han overfor de mange andre Medlemmer, blandt hvilke der er gode konservative Mænd, har staaet ganske alene med sin Opfattelse, der i en betænkelig Grad har været saadan, synes jeg, at man kunde sige til det ærede Medlem, at det ikke var Befolkningens Interesser, men nogle enkelte Privatmænds Interesser, han varetog. Jeg har haft den Opfattelse, at det var Befolkningens Interesse, det ærede Medlem var sat til at varetage som Medlem af Brændselsnævnet, og ikke disse Menneskers, der nu en Gang har givet sig til at spekulere i Brunkul.

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem, at det kan ikke nytte

Første Viceformand (K. M. Klausen): Tiden for en kort Bemærkning er omme. Folketingsmanden for Ringkøbing Amts